

ЖИВОТНОВЪДСТВОТО-КОМСОМОЛСКИ ФРОНТ

ТРИМА ВЕРНИ ДРУГАРИ

Днес е особено тихо в телчарника на кравефермата в гр. Лясковец. Няколко скрито напрежение е обхванало животновъдите, които са се струпаали край кантара сред обора. Велики иска да види с очите си какво показва кантарят. Най-непокойна от всички е комсомолката Величка Иванова.

Не беше лесно седем месеца да работи в телчарника, да се грижи за телетата, да отдели от съня си, да не жали силите си. И ето, сега, когато теглят телетата, Величка мисли, че е на изпит и бригадирът на фермата Марко Гюлчев и отчетникът бай Иван са учители от комисията. Какъв ще е резултатът? Дали добър или отличен?

Застанала на реда си, Величка си спомни как постъпи тук. Плахо пристъпи тя прага на кравефермата, макар че другарите от комсомолската организация я насърчаваха, вдъхваха й вяра. Та тя е още толкова млада! Едва 16 годишна. Но и тук я посрещнаха топло, другарски. Дадох я да работи, където тя пожела — при телетата.

Няколко уоеждаха, че работата в кравефермата никак не е за нея, че тя няма да и се види хубава, че съвсем не е лека. Но тя не послуша тези „добри“ съвети. Оказа се че работата не е така трудна, както я представяха. Хубавите другарски отношения, правилното развитие и бързият растеж на телетата създават радост. Към никого друго тя не бяха се привързали телетата, както към Величка. Когато иска да ги прибере, тя ги гали, говори им тихо и те послушно тръгват след нея.

— Пустата му Величка, как ли увидява тя приказки, та толкова я слушат! — дума на висок глас заеманата кама Милка долчатата.

— Тайна! — отвърща загадочно Величка. — И аз не знам! Навярно, защото ги обичам — мисли тя.

— Доста неиният ред. Сърцето й оне по-силно отколкото обикновено. И има защо — Величка на се е влювила в съвременно, обаяно от в. „Народна младеж“ за най-висок прираст и най-ниска себестойност на получената продукция.

— Колко? — пита нетърпеливо тя.

Отчетникът бай Иван пресматя и най-сетне съобщава: — Дневен прираст един килограм и тридесет и пет грама.

— Браво! Твоите телета имат най-висок прираст — поздравява я бригадирът.

— Не, не е достатъчен! — мисли загрижена Величка. Не дните са пред теб, Величке. Те ще ти донесат нови успехи. Ти обикна работата в кравефермата, имаш своя професия и верни другари.

Хр. БОНЕВ
редактор на Многогласниката „Народен глас“ — Лясковец

Отново за първото място

Ако посетите с. Овча могила и започнете секретаря на Общинския комитет на Комсомола Дявко Георгиев кой от седемте млади овцевъди е най-добрият, безотказно той ще ви каже: „Първенец е Ганчо Николов Йорданов. Тази година той надол от 140 овце от мериносова порода вместо 56 по 88 литра мляко. Настигна и по 5,2 кг вълна при план 3,4 кг. Получи и 160 малки агънца — 20 повече от запланиваните. Голям успех, нали?“

Ганчо е 24-годишен. Среден на ръст, с остър орлов поглед, всецяло отдаден на работата. Не малко години са се изминали откакто той за пръв път пристъпи прага на овцефермата, но и сега си спомня оная паметна вечер.

Това било през 1956 година. Комсомолското дружество свикало събрание. Членовете знаели неговия дневен ред — че се набират младежи за работа в животновъдството. В определения час секретарят Борис Кръстев открил събранията и с няколко думи призовава младежите да постъпят на работа в кооперативните ферми. Ганчо не мисли много. Той е решил предварително. Вдига ръка и казва: „Записват ме. Знам, че човек, щом обича работата си, ще получи и тук добро материално възнаграждение. Обещавам пред събранията да не посрама името на комсомолец.“

Ръквеликанието придружават последните му думи. След него се записаха още 5-6 младежи.

Град и района бяха изгълнли салона. Изнесена бе разнообразна програма.

Вечерта продължи с танци и хора до късно през нощта.

К. Василев

ките агънца и пр.

От три години Ганчо е старши овчар. Негов помощник е младият Енчо Атанасов.

Двамата са големи приятели — разбират се.

Надвечер е, но двамата не бързат да прибират стадото.

„През това време овцете се чувствуват най-добре — говори Ганчо. — Пасем ги цяла нощ. Подготвим ли ги сега в добро състояние, не ще ни е страх за болести по тях през зимата. А то овце ли са! Яскаш угоеши прасета — дебел, здрави, с хубава вълна по тях.“

За успехите си младият овцевъд говори скромно: „Ако запазя стадото през 1962 година в такъв вид, 100 литра мляко ще надол от овца и по 5 килограма вълна ще настрига. И овчарлъкът си има свои тъкности. Аз се стремя да ги спазвам — вода стадото на хубава паша и то не в горно време, грижа се да е в добър вид през цялата година, да го поя с чиста вода.“

Богато е заплатен трудът на младия овцевъд. Оная година Ганчо е получил 18 000 лева, а за изтеклите месеци на настоящата година те вече са надминали 19 000.

Той е не само овцевъд, но и добър съпруг и баща. Намира време да се върне в дома си, за да се порадва на своя син.

Днес с Ганчо се гордеят всички. Него го сочат с пръст кооператорите в с. Овча могила. Но той не ще спре до тук. Ще вложи всичко да може и догодина да бъде пак един от първите.

Марин ХАРЛОВ

Тревога на сърцето

И сега още ти си спомня за оная ден, в който й повесириха теленцата. Оттогава измина много време, а като че ли бе вчера. Когато през пролетта бе поставен въпросът за навлизане на повече младежи във фермите, Стефка Йилева бе навършила 15 години. Много мисли тя. Съмняваше се ще може ли да свикне край животните. Един ден деснищата на главния зоотехник на стопанството в гр. Елена Стефан Коначиев приятелски се отпусна на работата.

— Ти, Стефке, няма от какво да се страхуваш. Ти си млада, ще успееш. А пък и ние ще ти помагаме.

Вече трета година Стефка работи в кравефермата. Още в началото тя силно се привърза към своите „непослушници“. Галеше ги, приказваше им. На всяко теленце тя сложи име. Постигна дневен прираст по 800 грама. Това я окуражи. Започна по-уверено да работи. Постоянно й помагаше опитната животновъдка Димитрина Христова.

И когато от началото на тази година на Стефка й повехира да гледа краве, Димитрина не се делеше от нея, докато тя не свикна. И докато през януари групата на Стефка бе на последно място по млеконадол, то за 1 май младата доляча бе на първо място.

С гордост главният зоотехник заявява: — Стефка е най-добрата ни доячка в стопанството. Тя

се интересува и за другите групи краве и когато от тях някой изостане в млеконадол, това я тревожи, стреми се да помогне с каквото може.

Комсомолката Стефка живее с мечтите на колектива. Тя не четни името на организацията.

К. ВАСИЛЕВ
от Обществения редакция на в. „Борба“ в Елена

Другарският съд правораздава

Огначало стъпките бяха плахи, несигурни. То личеше от огнива на първите любопитници, които някак намалеха. Но сега е друго. Каква ли някоя „Довечера ще има другарски съд“, всички гледаха вечерта навреме да са там, в „съдебната зала“.

Деветнадесет дела са вече разглеждани в с. Сухидол и то компетентно, със справедлив и издидателни присъди.

Тесен стана партийният клуб. Както расте доверие и интересът към работата на съда може да отнесе и читалищният салон с неговите 400 места.

Трудовият ден бе минал. Множество чакаше напрегнато. Предварителните конвенции не стихаха.

Завесата полена се откряна. Другарският съд при комитетна на Отечествения фронт с председател Кирил Явашев

зае мястото си.

Салонът затихна. Заседанието е открито.

Пред заседателите е изправена подсъдимата Мара Байчева. Сега тя сякаш не е същата — сведа е глава и смълчано слуша въпросите, на които отговаря тихо и накратко.

Обвинена е, че се държи непристойно на обществено място. Подсъдимата едва завършила показанията си. Съвзлите напират. Тя се разкаяла и искрено съзнала грешката си.

Съдът присъжда справедливо — предупреждение и 50 лева глоба.

Като подсъдим застава Георги Андонев. Гроздан Зашев, който още живее с духа на стар лихвар, предявява в двоен размер иск от честния и трудолюбив Георги. Използувайки затруднението на своя съсед, Гроздан му взел прасето срещу заетите пари. Съдът е събрал данни от предварителното

дирене и реши справедливо Г. Андонев да заплати действителния дълг от 300 лева, а не 700 лева бездушно охливен дълг, за каквато сума Гроздан бе предявил произволен иск. Публиката остана много доволна.

Настъпи ново оживление. Съдът иска тишина. Защо ли? Ето ги двамата враждуващи И. дядко Д. Марков и неговият племенник Трифон.

След тактично и задълбочено поставяне на въпросите към тългителя Недялко и към подсъдимия Трифон, съдът разкри лицето на истината. При подябата на наследство, под напора на стари и жални страсти, за имот те са извършили деяния, които застрашили живота им.

За непристойно държане между роднини и за обманено съдът присъди да платят по 80 лева в полза на държавата. И съвсем справедливо

делата стават все по-интересни. Кое ли ще е следващото?

Ето я измъчената майка Фатме Карансина. Тя е пожелала закрилата на съда против посегателството и заплахата на родителите й сине, не Якуб и Смаил. Фатме не може да се сдържи и с плач и със съзлив сподобено разказва за обмането за педя двуром място. Застанала между двамата, намесил се е третият син Али. Тя се помъчила да ги помирят по майчински. Но Якуб й ударил пасинца и Фатме паднала в несвяс. Тя, нестрелничката, доверчашката слушница, дето ги е отхраняла пет сина с чер заляк, Мъката на майката заглавява слушателите.

Тя е унижена, пренебрегната, с ранено до болна от обидата сърце.

Сега имат думата свидетелите. Те настояха синове да поискат прощане с целуване на ръка и по стар обичай да й кажат: „Бяла!“ А братята да си стиснат по братски ръце и да се простят.

Последен имаше думата съдът. Той присъди справедливо. Строго предупредиха Якуб и Смаил. Поприха наклонността на Смаил да пролива припечеленото и да оставя семейството си гладно. Глобиха виновните. Доволя бе и майката. Нейното достойнство бе законно защитено.

Заседанието продължи почти до еред ноц. Никому не се спеше. Подсъдимите и посетителите бяха морално удовлетворени за поучителното и справедливо правораздаване на народния другарски съд.

Ив. ДРАГНЕВ
редактор на Многогласниката „Роден глас“ — в Сухидол

ДОБРО НАЧАЛО

На 26 септември вечерта в партийния клуб на с. Върбица за пръв път заседава другарският съд. Интересът бе много голям. Разглеждани бяха три дела.

Съдът, като вече предвид извършените нарушения, наложил съответни наказания. Всички присъствували останаха много доволни. Както от реда по който бяха разглеждани делата, така и от произнесените присъди.

Д. Габровски, дописник

Трудещите се одобряват

Общоселско събрание по международно положение се състоя в с. Килларево на 13 октомври. В изпратената телеграма до Централния комитет на ВКП трудещите се изразиха своята погнуса от политиката на империалистите, начело със САЩ, които превърнаха Западна Германия в ударна сила на НАТО. Те напълно одобряват мерките, които се вземат от Съветското правителство и останалите социалистически страни за сключване на мирен договор с Германия и превръщането на Западен Берлин в свободен демилитаризиран град.

Такива събрания се състояха и в селата Плаково, Велчево и др.

Събка Ст. Митев

ОТЧЕТОХА ДЕЙНОСТТА СИ

Небивал интерес предизвика годишното отчетно-изборно събрание на 68-ма отечественофронтанска организация, кв. „Толбухин“ 2, в Търново. От доклада на председателя на организацията Недю Ив. Недев станаха ясни успехите и слабостите през отчетния период.

Организацията е развила добра дейност по благоустрояването и разкриването на кварталата. Най-много трудови са дадени по направата на парка „Първа социалистическа сбирка“ и ул. „Н. Габровски“.

Недостатък е била обаче помощта, която кварталците са оказали на кооперативните стопанства. Незадоволителна е била културно-просветната работа. Нищо не се спомена в доклада за воденото съревнование.

От многобройните и оживени изказвания проличаха най-неотложните нужди на кварталата: завършване на ул. „Н. Габровски“, доизкарване и откриване на магазините в блок №5, свързването на този отдалечен квартал с рейс, поставяне на телефонна кабина, електрифициране на новия парк.

Подробни и изчерпателни обяснения на всички подигнати въпроси даде председателят на излъчената на Градския народен съвет и съветник от района на организацията г-нж. Хараламби Кузаров. Той говори за големите средства и усилия, които се ползват за благоустрояването и разхубавяването на този квартал.

Н. ВОЖИВ

ДЪРЖАВАТА И КОМУНИЗМЪТ

Проектопрограмата на КПСС е бележит теоретически и политически документ на нашето време. Велика харта на комунизма. В нея творчески са развити, обогатени и конкретизирани редица въпроси, свързани с построяването на комунистическото общество. Един от тези въпроси е и въпросът за характера и развитието на държавата през периода на разгрънатото изграждане на комунизма и за нейното отмиране при пълната победа на комунизма.

С победата на социалистическата революция и установяването на диктатурата на пролетариата държавата коренно променя своя характер. Тя става оръдие в ръцете на работническата класа и трудещите се маси за ликвидиране на експлоатацията на човек от човека и за построяване на социалистическото общество. Именат е си функциите на държавата. Наред със смат

ване съпротивата на експлоаторските класи и охраняването на страната от външно нападение тя осъществява и една съвършено нова, непозната функция за другите типове държави — стопанско-организаторска и културно-възпитателна.

Диктатурата на пролетариата в СССР изпълни достойно своята роля като главно оръдие за построяването на социализма в съветската страна. В същото време в процеса на строителството на социализма съветската социалистическа държава навлезе в нова фаза на своето развитие. Започна процесът на нейното прерастване във всенародна организация на трудещите се маси на социалистическото общество, на превръщане на пролетарската демокрация във всенародна социалистическа демокрация.

В Проектопрограмата на КПСС се прави ново уточняване по въпроса за развитието на социалистическата държава. В нея се изтъква, че съпътната и окончателна победа на социализма и премина-

ването на обществото към разгрънатото строителство на комунизма диктатурата на пролетариата завършва своята историческа мисия и от гледна точка на вътрешното развитие на страната престава да бъде необходима в СССР. Но това не означава, че социалистическата държава отмира. Като обща народна организация тя запазва своето съществуване до пълната победа на комунизма. Запазва се и ръководната роля на работническата класа в обществото и държавата, тъй като тя е най-организираната обществена сила и е най-високо социалистическо съзнание. Социалистическата държава в новото време има за свои задачи да организира създаването на материално-техническата база на комунизма, да съдейства за преобразуването на социалистическите отношения в комунистически, да упражнява контрол върху труда и потребелните, да пази правата и свободите на съветските граждани, социалистическия правен ред и социалистическата собственост, да

възпитава народните маси в дух на съзнателна дисциплина и комунистическо отношение към труда, да осигурява отбраната и безопасността на страната, да отстоява делото на всеобщия мир.

Главнона насока в по-нататъшното развитие на социалистическата държава е всестраниното разгрътане и усъвършенстване на социалистическата демокрация, активно да се въвлечат всички граждани на страната в държавното управление и в ръководството на стопанското и културното строителство, всестранино да се подобрява работата на държавния апарат, да се засилива народният контрол над дейността на държавните органи. Много голямо значение за разпирване на социалистическата демокрация имат предвидените в Проектограмата мероприятия във връзка със системното обновяване съставна на ръководните държавни органи и разпространяване принципа на изборността и отчитането на всички ръководни работници на държавните органи.

Едновременно с по-нататъшното развитие и разпирване на социалистическата демокрация се извършва и превръщане на органите на държавна-

та власт в органи на обществено комунистическо самоуправление. Съветите, например, които съществуват в себе си чертите на държавна и обществена организация, все повече се превръщат в обществени организации с широко и непосредствено участие на масите в тяхната дейност. Други държавни органи, като тези на обществения ред, ще бъдат заместени от съответни обществени организации, каквито са новосъздадените доброволни дружини и другарски съдилища. Комунистическото общество е високо организирана общност на хората на труда. Поради това и при комунизма се запазват редица функции, аналогични на сегашните държавни функции по управление на стопанството и културата. Но характерът и начините на тяхното осъществяване са по-други, отколкото при социализма. Органите, които ще изпълняват тези функции, загубват своя политически характер, защото при комунизма се създават единни общопризнати правила на комунистическото съжителстване, чието спазване става вътрешна потребност и навик на всички хора.

За пълното отмиране на държавата е необходимо да се

свършат функциите на държавата, които са свързани с осъществяването на стопанско-организаторска и културно-възпитателна мисия.

За пълното отмиране на държавата е необходимо да се

Ал. ГЕОРГИЕВ

В чест на XXII конгрес на КПСС

ОБЕЩАНИЯТА ИЗПЪЛНЕНИ

В чест на XXII конгрес на КПСС котлярите от локомотивно депо — гара Г. Оряховица Тодор Гадиналов, Шишман Стефанов, Борис Кръстев, Димитър Манолов, Христо Спиров, Младен Тодоров и оксименистите Живко Чергов, Иван Йорданов обещаха да извършат трупен и голям по обем ремонт на локомотив № 1549 само за 4 дни. На 16 октомври те изпълниха обещанията си.

В дните пред Конгреса проведоха образцово дежурство дежурните по депо Георги Митрев, Лимитър Методиев и Кръстьо Кръстев. Всички влакове бяха осигурени с локомотиви и заминаха навреме.

Радка Ганчева, дописничка

Дела достойни за Конгреса

От ранна утрин до късно вечер не стиха грохотът на машините, произвеждащи тухли и керемиди. За изпълнение на обещанието, което дадохме на заводската конференция при отчитане на плана за първото полугодие, керемидите от ДИП „Мизия“ в Гима Оряховица се трупат неуморно. Съревнованието в чест на XXII конгрес на КПСС и 44-та годишнина на Великата октомврийска социалистична революция се увенча с успех. Девемесечният си план колективът изпълни предсрочно — 104 на сто. Неговото обещание сега е до края на годината да даде надпланов продукция за над 2 200 000 лева.

92 дни преди срока

Каучуковият цех при промкомбинат „Първи май“ в П. Търново съществува отскоро. Но тук работи ентузиазниран колектив, чийто трудови успехи радват.

В чест на XXII конгрес на КПСС колективът изпълни годишния си план 92 дни преди срока.

До края на годината трудовите успехи ще се умножат.

Ив. Антонов

Бързо минават есенните дни. Неусетно ще дойде зимата. А улавям е железният път зиме. В планинските рождени терени, в откритите златни места, в никите участъци, той е изложен на опасността да позадне под срутване да бъде затрупан със сняг или наводнен. Ето защо, за да има сигурен транспорт и през зимата, е необходима подготовка отдалеч.

Колективът на IX жп секция — Г. Оряховица още от лятото се готви да осигури здрав железен път. До 1 октомври е извършено текущо поддържане на 242 километра от всичко 260 километра железен път. От 405 броя стрелби са подготвени 395. Секцията бърза да приведе в изправност мостовете, водостойците, тунелите, подпорните и облицовачните стени, предпазните канали. Досега половината водостойци са готови. Подготвени са и мостовете.

Най-опасни през зимата са заснежаванията на железния път. Те могат да причинят спиране на движението, за продължително време и то в момент, когато другите видове транспорт почти не работят. Затова не трябва да се подценяват и снегобраните.

В момента подлежат на ремонт 560 снегобрана, а до края на октомври трябва да се направят още 100 нови. Секцията, която поддържа трудния балкански участък Г. Оряховица — Дъбово, напълно загрижено бърза да привърши и с обрушването на скалите, които застрашават със затрупване пътя.

Опитът от миналата година показва, че безупречната работа и движението на влаковете по график много важна е и подготовката на локомотивите. Затова отрано се зареждат и по тази задача, вследствие на което още в началото на октомври вече почти всички локомотиви са зазимени.

За сигурността на движението през зимата голяма роля играе и безупречната работа на съобщителните линии и осигурителните инсталации. Трета електротехническа секция вече е извършила ремонт на между Г. Оряховица —

Един от най-добрите

В неделя на обяд, малко скромно тържество предизвика голем интерес. Открит бе тържествено за работа преустроен и модернизиран ж. п. ресторант на гара Горна Оряховица.

Управителят на Горнооряховския клон на ДСП „Ж. п. ресторанти и спални вагони“ Христофор Георгиев приветства колектива на ресторанта с голямата придобивка в навечерието на XXII конгрес на КПСС. Той изтъква, че всички търговски работници от клоната посрещат Конгреса с изпълнение на плана за сто-

коборота за деветмесечното 103,25 на сто, при обещание 101,5 на сто, постигната е отпускателна икономия от 152 000 лева и др.

В новия ресторант при приятна и уютна обстановка, всеки български пътник и чужденец по всяко време на денонизието ще получава вкусна и питателна храна.

Ресторантът на гара Горна Оряховица сега е не само най-добрият ресторант в града, но и един от образцовите в района на цялото управление.

Асен ГЕОРГИЕВ

Бригадирът ще предаде своя опит

Фурнирната бригада при дървообработващото предприятие „Победа“ в Търново има добри производствени успехи. Това до голяма степен се дължи на другарството и на предаване на добрия опит.

В дните пред XXII конгрес на КПСС и V конгрес на профсъюзите бригадирът Симеон Грънчаров даде обещание да се включи в движението „Предай своя опит и знания!“

М. Маркова

Допълнителни обещания

Трудовият колектив на Градския промкомбинат — В. Търново влезе в новото тримесечие с хубав аванс. Само четирите цеха, които изпълниха годишния си план, дадоха надпланова продукция за 1 229 000 лева.

Колективът изпълни обещанието си по всички показатели и в чест на XXII конгрес на КПСС даде допълнителни обещания. До края на годината работниците ще произведат надпланова продукция за 1 630 000 лева и ще изпълнят годишния си план до 20 ноември.

Ш. Илиев

СИЛА ЖИРАТ

Кооператорите от с. Дичин усилно силажират. С камioni и ремаркета превозват до ямите нарязаната царевича от блока.

М. Николова

ВСЕ ТАКА ГРИЖЛИВО

През септември тази година в продължение на 14 дни бях в гр. Бърно, Чехослования, където по това време се организира международен мострен панаир. Тук бяха изложени произведения на съвременната лека и тежка промишленост. Машини, машини... просто изумяващо майсторство. Случай, който искам да разкажа, не е до уредбата на голямото панаирно градче, а за нещо, което много ме развълнува. Гледам в един от магазините за плодове дълга опашка. Приближавам с приятеля си и дочуваме разговор: „Дошло е българско грозде. Има и праскови!“

Надникваме и гледаме щайги с красива опаковка и надпис „България“. Всеки от четите гледащи да се вреди и вземе макар и малко.

Една другарка току-що беше успяла да си купи грозде и като разбира, че сме българци, дойде при нас. От разговор научих, че те много ценят българското десертно грозде „Болгар“. То е значително по-едро, с нехлибарен цвят и по-сладко. Много по-сладки и вкусни са и прасковите. За това са дълги опашките пред магазините и продавачите се предупреждават да продават по малко, защото трябва да има за всички. Имаме и грозде от други страни, но българското няма равно.

Навн нашето грозде се търси много, по това ни и задоволява. Кольо иска да има, аше как още оттам да нака на нашите кооператори да берат грижливо всяка чепка грозде, предназначена за износ! Нека те забравят че и в това има част от честта на българското име.

Т. Желязков

218 КИЛОГРАМА ШИПКИ

През тази година много от шипковите плодове в нашия район изпаднаха още зелени. Дали затова ипнерите и комсомолците от основното училище в с. Царевец се загрижиха да оберат и последното оцеляло плодче.

Под ръководството на класните ръководители неотдавна се организира трудов ден. Бяха набрани 218 кг шипки. И този път на първо място излязоха комсомолците от VIII клас, като най-много шипки набра комсомолката Иванка Димитрова.

К. Дамянов

Т. КАМБУРОВ

Ст. акционер в отделе „Павлов“ при Окръжния народен съвет

Технолозите-конструктори Георги Данчев и Драгой Кръстиков в машиностроителния завод „Червена звезда“ — гара Дебелец са вители на рационализация „Дълбоко изтегляне на детайли за лагерни гезела на вимките на транспортни ленти“. От нея ще се получи около 800 000 лв. икономия за година.

Снимка: Ив. Воденичаров

Зимната подготовка в жп транспорт

Но освен материално-техническата подготовка, партийните, профсъюзните и административните ръководства трябва да отделят внимание и на масово-политическата работа с железничарите. По-старите железничари могат да предадат своя опит на младите.

Не може да се каже, че той въпрос се подценява, но се изостава. От предвидените 42 беседи във вагонния участък са изнесени само 16. А трябва повече грижа и тук. Нека не се забравя и подготовката на сключването на договори с трудово-кооперативните земеделски стопанства, които ще окажат помощ на гарите и участъците в случай на заснежаване.

Никакво подценяване на зимната подготовка! Има още много да се върши. Трябва да сме подготвени като за най-тежка зима.

Стефан КУЛОВ
от Обществения редакция на в. „Борба“ в Г. Оряховица

Да разкраси околностите на Търново, да спре паметното действие на порите — с такава мисъл от ранна пролет до чьсна есен работи залесителната група на Стефан Хаджиданасов при горското стопанство в града.

Ив. Воденичаров

ТЕОРЕТИЧЕСКА КОНФЕРЕНЦИЯ ПО ПРОИЗВОДИТЕЛНОСТТА НА ТРУДА

След продължителна и системна подготовка в ДИП „Васил Мавриков“ — В. Търново се проведе научна икономическа конференция на тема „Планиране на производителността на труда в промишленото предприятие“. На конференцията присъстваха ръководители на цехове, сменни, секционни майстори, изтънати рационализатори, много ръководители на бригади за комунистически труд и първенци в производството.

Доклад направил М. Копаранов, началник отдела „Труд и работна заплата“. Наред с добрата теоретическа постановка по въпроса за планирането на производителността на труда бяха изнесени много данни за проведените мероприятия и постигнатите резултати.

В резултат на осъществяване на деветмесечното организационно-технически мероприятия е реализирана икономия от 150 000 лева. Планира за производителността на труда и изпълняван както по тримесечия, така и общо за деветмесечното. Голям икономически ефект е дало преустройството на десетте механични стана на които е премахната шахтовата уредба. Така те работят на 210 оборота в минута. С това се увеличава производителността на труда повече от 10 на сто. С увеличаване на оборотите на останалите станове от 187 на 188 се постига икономия от 40 600 лева.

Осъществени са и редица рационализаторски предложения за подобряване на техническото състояние на машините и особено на станове.

Подобрената организация, изпълнението на организационно-техническите мероприятия, бързото овладяване на нова-

та техника дава възможност производителността на труда да изпреварва растежа на работната заплата.

За бързото усвояване на производствения процес и новата техника на предавания цех говорят данните за изпълнение на плана през третото тримесечие — по обем 108,18 и по производителност на труда 106,68 на сто.

Тези успехи са резултат на огромната организаторска и партийно-политическа работа за мобилизиране на силите, за силотването и насочването на колектива към основните задачи, към разкриване на резервите.

Изназаха се много от присъстващите. Инж. Бонев разгледа въпроса за правилните работни манипулации и масовото усвояване на най-добрите похвати с оглед да се постигне време. П. Цонев говори за ролята на прогресивната технология като фактор за повишаване на производителността на труда. Я. Ангелов посочи ролята и мястото на рационализаторите за повишаване на производителността на труда. В своето изказване Г. Игнатов отдели внимание на мястото и ролята на научното нормиране на труда за повишаване на производителността.

Разгледаха се въпросите за ремонта на машинния парк, за снабдяването с материали, квалификацията на работниците и др.

На конференцията се изказа и др. Ал. Сивнов, началник на Управлението по промишлеността при Окръжния народен съвет.

Др. ВЕЛЕВ
ст. инженир в ДИП „В. Мавриков“

Среща на младите търговски работници

На 15 октомври в салона на ДСП „Комунални услуги“ — В. Търново, по инициатива на Градския комитет на ДКМС и отдел „Търговия“ при Градския народен съвет се проведе среща на младите работници в търговията и общественото хранене. Доклад за участие на младите търговски работници и изпълнение Постановлението на ЦК на БКП и Министерския съвет по въпросите на търговията, изкупуването и общественото хранене в градската комсомолска организация — В. Търново изнесе др. Николай Цонев, секретар на Градския комитет на Комсомола.

След доклада младите търговски работници разказаха за своите успехи, в чест на XXII

конгрес на КПСС дадоха нови обещания.

Първенците, призапелили плановите си по стокооборота, снижили издръжката на обръщението и подобрили културата на обслужването бяха наградени.

Младите търговски работници приеха условия по които ще работят за добиване правото на участие в следващата среща през октомври 1962 година.

Хр. Недялков

Един от най-добрите работници в дъжавното ножарско предприятие „Съри и чук“ в с. Буковец е Христо Славов, който работи на апарат за шайфване острието на ножки. В дните на XXII конгрес на КПСС той изпълнява нормата си 140 на сто.

Ив. Воденичаров

По-голяма грижа за пестенето на материалите

На състоялото се през март тази година съвещание на партийния, държавния и стопанския актив другарят Тодор Живков постави задачата керемидата и с бързи темпове да се увеличи производителността на труда, да се намалее себестойността на продукцията, като максимално се използват местните суровини и се води постоянна борба за икономии.

В отговор на призива за икономии трудовите колективи в нашия окръг поеха различни инициативи. Технолозите отдели на редица предприятия потърсиха и продължава да търсят скрити резерви за снижението разхода на материалите. Например, в ДМЗ „Червена звезда“ — Дебелец по предложение на конструкторите и технолозите е снижен разходът на метал за каменогрошачките 250/400 мм, асфалто-смесителите, транспортните ленти и др. Металообработващото предприятие „Вагрянка“ — Павликени снижи разхода на материалите на етажните вагонетки, ределите, 30-тонните цистерни и др. В завода за малки радиоприемници — В. Търново се одекоти динамо и трансформаторната ламарина от 0,655 гр на 0,254. Промкомбинат „Първи май“ — П. Търново намали нормите на вибрационните маси, рундманните, земланините, машината за криви кюци и др.

В резултат на тези и други мероприятия в машиностроителните и металообработващите предприятия на окръга по процентно-разходните норми за 1962 г. спрямо нормите от тази година ще могат да се спестят 24 тона железни труби, 29 тона динамо и трансформаторна ламарина, 11,4 тона електрични и други.

В дървообработващото пред-

приятие „Победа“ — В. Търново от неподходящите за детайли отпадъци са произведени 60 куб. м плоскостни. Икономията от тях възлиза на 19 740 лева. А от рационалното използване и правилното разкрояване на материалите са спестени 61 куб. м иглолистни дъски, 4 куб. м парен бук и 8 куб. м шперплаг, общо за 42 300 лева.

Икономии на материали отчитат и предприятията от хранително-вкусовата промишленост, предприятията за строителни материали, промкомбинатите, трудово-производителните кооперации.

Не навсякъде обаче системно и целесъобразно се води борбата за пестене.

Има все още неизползувани възможности

Бъв всички чугунено-леярни може да се въведе почина на фабрика „Вагрянка“ — Павликени за оползотворяване на чугунените стружки чрез пресоване на бали, за да се изобогне големият процент изгоряемост. Икономия на редовна ламарина може да се реализира, като в продукцията за машинни детайли се използва недоводката от листопроката или ламаринените изрезки, които Машиностроителният завод „Ленин“ — Димитрово отпуща без план в неограничени количества. Изработването на кулите за ниско и високо напрежение, които произвежда Градският промкомбинат — В. Търново, може да стане от въскомергажии и маломерни парчета бетонно желязо, чийто същия има в Машиностроителния завод „Ленин“.

Икономия на цветни метали от замаяната на известни детайли с пластмаса все още нямаме. Сега обаче в металообработващото предприятие „Металургия“ — Г. Оряховица се

Творчески се гледат и рационализаторите от предприятието. Те са си поставили задача да дадат своята дан за по-нататъшното увеличаване на производителността на труда. Сега рационализаторите подготвят реконструкция на машинното отделение за керемиди с оглед въвеждането в него на нова технология по обработване на глината и формоването на керемидите посредством премахването на калниците и тежки физически труд на работниците.

Г. Костов, плановик

Той ще предаде опита си на четирите работници от бригадата — Антон Грозев, Гечко Ненов, Христо Славчев и Белчо Белчев.

Другарят Грънчаров призова всички бригадир в предприятието и висококвалифицираните работници да предават своите знания на по-ниско квалифицираните работници.

М. Маркова

ВСЕ ТАКА ГРИЖЛИВО

През септември тази година в продължение на 14 дни бях в гр. Бърно, Чехослования, където по това време се организира международен мострен панаир. Тук бяха изложени произведения на съвременната лека и тежка промишленост. Машини, машини... просто изумяващо майсторство. Случай, който искам да разкажа, не е до уредбата на голямото панаирно градче, а за нещо, което много ме развълнува. Гледам в един от магазините за плодове дълга опашка. Приближавам с приятеля си и дочуваме разговор: „Дошло е българско грозде. Има и праскови!“

Надникваме и гледаме щайги с красива опаковка и надпис „България“. Всеки от четите гледащи да се вреди и вземе макар и малко.

Една другарка току-що беше успяла да си купи грозде и като разбира, че сме българци, дойде при нас. От разговор научих, че те много ценят българското десертно грозде „Болгар“. То е значително по-едро, с нехлибарен цвят и по-сладко. Много по-сладки и вкусни са и прасковите. За това са дълги опашките пред магазините и продавачите се предупреждават да продават по малко, защото трябва да има за всички. Имаме и грозде от други страни, но българското няма равно.

Навн нашето грозде се търси много, по това ни и задоволява. Кольо иска да има, аше как още оттам да нака на нашите кооператори да берат грижливо всяка чепка грозде, предназначена за износ! Нека те забравят че и в това има част от честта на българското име.

Т. Желязков

218 КИЛОГРАМА ШИПКИ

През тази година много от шипковите плодове в нашия район изпаднаха още зелени. Дали затова ипнерите и комсомолците от основното училище в с. Царевец се загрижиха да оберат и последното оцеляло плодче.

Под ръководството на класните ръководители неотдавна се организира трудов ден. Бяха набрани 218 кг шипки. И този път на първо място излязоха комсомолците от VIII клас, като най-много шипки набра комсомолката Иванка Димитрова.

К. Дамянов

Технолозите-конструктори Георги Данчев и Драгой Кръстиков в машиностроителния завод „Червена звезда“ — гара Дебелец са вители на рационализация „Дълбоко изтегляне на детайли за лагерни гезела на вимките на транспортни ленти“. От нея ще се получи около 800 000 лв. икономия за година.

Снимка: Ив. Воденичаров

ПОСЛЕДЕН БЮЛЕТИН

Над всеки дом,
над всяка стреха
трепти тревожно въздухът,
наситен
с атомна заплаха.
Трептят тревожно радиоантените.
От Запад
шпикерите диви
вият
като хиените...
Последен бюлетин.
Аз слушам.
Предават за Берлин.
До мен е глушен
моят малък син.
Усещам
нежната му топлина,
която преминава в мен.
О, мирен и спокоен ден!
О, нежна детска топлина!

О, мили мънички уста,
които питат:
— Какво е, татенце, война?
Мълчи, дете!
Тревогата
в душата ми расте,
расте,
расте...
Последен бюлетин.
Моят малък син
заспа на моите колене.
Не!
Не искаме война!
Не искаме война!
Затова
за той сладък детски сън,
за тая нежна детска топлина,
за тия мили мънички уста,
докоснал спуска —
аз бдя!

Драгомир ПЕТКОВ

Високо патриотичното дело на братя Миладинови

Трябва да си представим оная епоха — епоха на див азиатски феодален деспотизъм от една страна и на интриги, клевети и подкупи на гръцката патриаршия и на нагли домогвания на великобългаринизъм от друга, есебем добре делото на двамата братя Димитър и Константин Миладинови за българската нация.

Било време, когато народът пъшал под тежко турско робство. Все по-нагли ставали селинаторските стремежи на гръцката буржоазия, все по-отвратителен гръцкият фанатизъм и жаждата за погръчване. Гръцкият език се ширел в черквата и училищата. "Гькмо в борбата срещу гръцкия език, в движението за въвеждане на родния български език в черквата и училищата се състои основният смисъл на делото на двамата братя".

Братя Миладинови се раждат и израстват в Струга, край Охридското езеро. Димитър е двадесет години по-стар от Константин. Той се учи в манастира "Св. Наум", в гръцкото класно училище в Охрид в гръцката гимназия в Янина и получава за онова време висока култура, отлична подготовка на учител. Той учителства в Охрид, Струга, Кунуш, Витоля. Преобразява учителското дело и преподавателската система. Във всяка и разширява изучаването на българския език в училищата, буди национално съзнание, способства българския език да проникне и в богослужението. В писмо до редактора на в. "Цариградски вестник" Димитър Миладинов подчертава, че борбата срещу елинизма е борба за български език и българско национално съзнание. А в писмото си до кукушани той говори: "Аз скачам от радост, като гледам вашата любов и вашия стремеж към нашия матерен език... Кръво поглеждат на вас гръците! Имайте гърди славянски и гърди славянски показвайте! Укоряват нашия славяно-пелазгически

език, един от най-старите и богати езици и го наричат варварски! С пръсти им показват славянските филолози, физични математици и други учени люде в Русия, Чехия, Далмация, Полша, Галиция, Словакия, Хърватско..."

За тези прояви учителската му дейност е съпроводена с принудителни прекъсвания, скитания, преследвания.

Но патриотичната дейност на Д. Миладинов не се изчерпва само с това. След срещата си с руския учен проф. В. Григоревич, който подбудя да у него интерес към народното творчество, и особено след Кримската война, той развива активна патриотична дейност: събира старинни ръкописи, книги, стари монети, обръща специално внимание на образованието на девойките, записва народни песни и приказки, исторически легенди, прави описания на местности, събира статистически и други данни и ги изпраща на братя си Константин в Русия.

Константин прекарва четири години във великата славянска страна. Тук той усвоява руския език, запознава се с руската култура, свързва се с видни представители на руската интелигенция и с българските студенти в Русия. Л. Каравелов, М. Дринов, Н. Бончев, Р. Жинзифов и др. Тук — в Русия — се пробужда и развива поетичният талант на Константин. Тук той написва своята най-хубава творба — елегията "Гьга за юг". От голямо значение е връзката му с Г. С. Раковски, в Москва по-малкият брат работи много над двамата сборник, замислен от двамата братя, и търси издател. Той се обръща с писмо към Йосиф Шпротмайер, бележит деец на хърватското национално възраждане, извънредно културен човек, убеден привърженик на идеята за славянска взаимност. През 1861 г. в Загреб излиза сборникът "Български народни песни", събрани от братя Миладинови

Димитрия и Константин и издадени от Константин.

Този сборник е една великолелна книга, огромно национално богатство. Той е съставна част от патриотичната борба на Миладинови срещу чуждите домогвания, потисничество и денационализаторски усилия на гръците. В него е показан поетическият гений на българския народ. Прекрасните образци от българския фолклор, подобрани и подредени с рязък поетичен усет, поставят нашия народ много високо. Сборникът показва на света какво голямо национално богатство представлява българското народно поетическо творчество. Не случайно големият познавач на нашето народно творчество Пенчо Славейков казва, че тази книга е "най-добрата сбирка от български народни песни".

Дори само него да бяха съставили братя Миладинови имената им ще живеят в съзнанието на поколенията, запи сани със златни букви в историята.

Пламенните патриоти Димитър и Константин Миладинови посветили живота си на Родината, стават жертва на клевети и интриги на гръцката патриаршия. Те биват обвинени, че са руски агенти и загиват трагично в страшните подземия на цариградския зандан.

Братя Миладинови "навсякога"

Н. ЕВТИМОВ

По-бързо и по-точно обслужване

Шест дни продължи практикумът по справочно-библиографската работа в библиотеките от по-големите читалища в Северна България, състоял се в Горна Оряховица.

При откриването председателят на местното читалище в града Т. Маринов поздравил участниците и им пожела успех в овладяване на новите методи, които позволяват книгата да стигне до повече читатели.

Пред участниците в практикума бяха изнесени лекции от работници в Народната библиотека "В. Коларов" в София. Състоха се и упражнени по бързо даване на справки, отговори на въпроси, зададени от читатели, и др.

В дните на практикума библиотекарите посетиха Окръжната библиотека във Велико Търново, където др. В. Сариев, директор на библиотеката, ги запозна с начина на работа в залата за свободен достъп на читателите. Осъбен това групата посети Окръжния музей във В. Търново, Костандиевата къща и с. Арбанаси и Градската библиотека в Лясковец.

Участниците в практикума гледаха пиесата "Иван Шишман" от К. Зидаров, представена от Държавния драматично-музикален народен театър във В. Търново.

В последния ден на занятията библиотекарите работници бяха приветствувани от председателя на Националния съвет на Отечествен фронт Г. Георгиев, който им пожела да приложат наученото и новите методи на работа в своята практика.

Н. Грозев, дописник

къде наричат своя език и езика на поместените народнопоетични творби български, за което свидетелствуват и заглавието на сборника. Напротив се правят опити напоследък да се отрече той очевидно и безспорен факт: никаква националистическа пропаганда, никакви изопачавания и фалшификации не могат да скрият историческата истина. Братя Миладинови са се смятали български и са назовавали езика си български, защото по времето, когато са живеели, дялото славянско население в Македония се е чувствувало част от българския народ. Македония е била съставна част на българската нация. Тя е обществена и книжовна дейност е представляла момент от българското национално движение. От Възраждането до днес делото на братя Миладинови се е свързало дълбоко с нашите национални традиции и нашата национална култура".

Навършиха се сто години от издаването на сборника на братя Миладинови. Ще изминат още сто и повече, но високо патриотичното дело на двамата братя не ще изчезне от съзнанието на нашия народ, нещо повече — то сочи с какво саботриране, с каква всеотдайност трябва да се служи на народа и Родината.

Ангел АНЧЕВ

Таинствената Заттиска

А. Н. САБУРОВ
ГЕНЕРАЛ-МАЙОР, ГЕРОЙ НА СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

— Моля... Опитайте... Това са наши словашки цигарки... Чу се леко цракане, пламък от огънчето на запалката и, запушвайки, аз почти в упор срещнах напрегнатия поглед на войника. Но той се обърна и изведнаж посегна към кисията с тютюн на Рева.

— Моля още един път да запуша от вашия.

— На драго сърце. Пуши, колкото искаш, братче.

Рева откъсна късче цигарена хартия, насипа смес от самосад и вишневи листа и майсторски продемонстрира процеса на завиване на цигара. Войникът се облакати със здравата си ръка на масата, дръпна и доволно се усмихна в облака изпуснат дим. Аз внимателно се вгледах в него. Словакът има пълно добродушно бледно лице, покрито със ситни лунчици.

— Силно ли ви раниха? — запитвам аз.

— Ано... — кима с глава Рудолф.

— Това по тяхному значи "добре" — вече в ролята на преводач се казва Рева.

Нас ни интересува офицерите

Рудолф присви гъстите безцветни вежди и, едва наклонявайки глава, сякаш да събере мислите си, бавно започна:

— Чембалик беше моят командир... той направи малка пауза. — Това беше през четиридесет и първа година. Извика ме при себе си и пита: "Рудолф, на колко си години?" "Над двадесет, господин подпоручик" — казвам му. Той ме погледна твърде лошо и рязко каза: "Шкода!"

— Съжалява, значи, — коментира Рева.

След малка пауза Рудолф продължава:

— "Защо?" — питам подпоручника. "Защото..." отговаря, — каймата в главата ти рано започна да се разваля." "Не разбирам" — казвам му отново. А той става, пипа с ръка кобура, приближава до мен и говори: "Чух, че искаш да бягаш при партизаните". Е, помислих си, из-

дали са ме. От страх гърлото ми пресъхна, главата ми престава да мисли, нищо не мога да кажа... А той като завика: "Защо мълчиш, защо ме гледаш, като африкански гучер!" Четоха ли ви заповедта на министра на отбраната на Словашката държава? Като каза "държава", на очите ми притъмня. При нас в Словашката тази дума "държава" си спомняш когато е нужно да се подбере закон, за да пратят човека в затвора или да оформят смъртта му. Той изважда от касата си хартия и чете. Министърът на отбраната заплашва войниците така: който избяга при партизаните, наказва се със смърт. Ние тогава не се изплашихме от тази заповед: щом човек е избягъл при партизаните, кой ще екзекутира? А сега вече повярвах: значи, наистина смъртта ми дойде.

Подпоручникът ми чете тази заповед така строго и с изразение, като присяда пред смъртта. Как когато свърши да чете, сяда до масата, взема вестник с портрета на Хитлер. Мисля си, с името на фюрера сега ще ми обнови смъртта, а той заговори с мен другояче. "Рудолф, ти как мислиш, ще спечели ли този Наполеон войната с русите?" Отново пред очите ми всичко се завъртя: и Чембалик, и Хитлер, и вестникът... А той се сме, дава ми цигарка, "Запуши", — казва. Аз запуших и малко по малко се осмесих, и веднага си припомних един слушай с една циганка. "Не знам, — казвам, — господин подпоручик. Офицерите не ни говорят за това. А една циганка

гадаше, сам видях." И започнах да му разказвам, как една манжелка помолни циганката да погледне, как ще свърши войната. А циганката каза: "Дай те ми един черен когут, тогава сами ще видите истината".

— Какво? Какво? — запита някой от партизаните.

— Е, какъв си и ти земеделец: домашните птици не знаеш! Когут — това е петел, — забелязва Рева.

— Защо е нужен петел тук? Ние искаме да знаем кому е гадала циганката?

— На манжелка, — повтори Рудолф. — Нима не разбирате? Как да ви кажа... ето вие, — той показа към Рева, — имате баща, имате и деца. Така че манжелката е маминка на вашите деца.

— Жена! — изведнаж подхвана няколко гласове.

— Е, разбира се, жена, — потвърждава Рева и се обръща към Рудолф: — Сега е ясно, Е, разказвай как гада онази на манжелка.

— Както поиска циганката, жената донесе черен петел, а циганката извади от чувала червен. И черният изведнаж се навървя върху червения. Така се навървя! Скача, наизведнаж се умори, крачя назад, за да си почине, а червеният, като протегна шия, удари черният направо по гребена. И още един път по гребена му глава разби. Черният петел иска да бяга —

— А какво каза циганката? — За това и господин подпоручникът пита. Аз казах, че циганката нищо не е казала. Прибра двата петли и тръгна по своя път. Господин подпоручникът ми каза: "Е, Рудолф, аз виждам: каймата в главата ти още не се е развалила съвсем" — и сам отново се зае да ме заплашва.

Рудолф помълча, запуши и с въднение продължи:

— Господин подпоручникът ме питаше: А, ти знаеш ли, Рудолф за това, че партизаните разстреляват всички чужденци? Никому не вярват. В плен ли са те взели, или сам си преминал, все равно, всички разстреляват. И ханата при партизаните не е за нашите стомаси: врани, жаби ядат, хляб от борова кора гризят и в блатата живеят... Ето, ти, Рудолф, как мислиш, ако би отишъл при партизаните, би ли оживял или издъхнал?" "Не знам, — казвам, — господин подпоручик, не съм пробвал". "Е, добре, да си представим, че ти джабе по чудо си оживял. Ще се свърши войната, къде ще отидеш? В къщи? А там близките ще те лишат от всякаво имущество. Запомни: Чехословакия ще освободят не русите... Как беше след Първата световна война? Не знаеш ли? Много от Чехословакия войоаха тогава на страната на червените, когато в Русия беше гражданска война. Върнаха се след войната

в къщи и станаха бедни; никой не ги приемаше на работа, даже много от тях погиваха в затвора. А ето, легниперите, които се сражаваха на страната на Колчак, се върнаха в къщи и най-напред на тях дадоха работа, а голмайа почит се ползуваха. Имаш предвид, че ще те считат за болшевик. Помисли... "Ще помисля, господин подпоручник" — казах аз. Той ме потупа по рамото и каза: "Виждам, че си истински словак, само че малко ти е ума, запомни, че съм ти говорил, та ти си човек, а не си нахълцана колбаса". И с това ме освободи. Съвсем дошло ми беше. Отидох при него — в главата мозъкът ми беше на мистото си, излязох — само кайма остана. — завърши Рудолф.

Петрушенко се приближава до масата, запита Рудолф: — А при вас има ли комунисти?

— Кой ги знае? Нали им се налага да се крият. Гестюно търси някакъв Репкин. Говорят, че той е голям човек от Коминтерна.

Петрушенко подробно разпитва Рудолф за Репкин, но не получава необходимите отговори.

— Даже и някой да знае за него, все равно, не ще каже, — казва Рудолф.

(Следва)

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник "Борба" — в. б. 103/104 ул. "Васил Левски" № 11 ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор — 4-58; зам. гл. редактор — 25-26; отдел "Литературен живот и пропаганда" — 5-47; отдел "Народно стопанство" — 24-53; отдел "Култура и изг. куст." и сатира" — 1-11; отдел "Светлина" — 11-11; канцелария — 81-5